

dem, hvor store økonomiske Ofre der maa kræves i denne Forbindelse. Men sikkert er det, at de vil ikke blive smaa.

Naar vi her taler om vor Skole og om vor Læreruddannelse, tænker vi jo i særlig Grad paa Folkeskolen, og jeg er den højtærede Undervisningsminister taknemmelig for, at det udtrykkelig er betonet i § 1, at Lærerskolens Formaal er at uddanne Lærere og Lærereinder til Folkeskolen. Jeg gaar indtil videre ud fra, at det er Folkeskolen i den Forstand, man hidtil har opfattet den, nemlig Skolen for Børnene fra 7 til 14 Aar.

Denne Folkeskole har to Sider, det, jeg vil kalde den ydre Side, og en indre Side. Den ydre Side af vor Folkeskole er alt det, man kan faa for Penge. Den ærede foregaaende Taler sagde, at vi ikke skulde være bange for at give Penge ud, thi hvert Hundredtusind, vi gav ud, vilde vi faa mangefold tilbage. Det er jeg nu ikke saa absolut sikker paa; det kommer an paa, hvordan Pengene bliver anvendt, og det kommer an paa, hvordan Skolens indre Side er beskaffen. Med Hensyn til Skolens ydre Side er der i den sidste Menneskealder sket meget store Fremskridt. Jeg har personlig staaet i Folkeskolens Tjeneste i henved 40 Aar, og naar jeg tænker paa de ydre Forhold, jeg begyndte min Virksomhed under, og sammenligner dem med Forholdene, som de er for Øjeblikket i vort Land, er der sket meget store Fremskridt med Hensyn til Skolebygninger, med Hensyn til Skolemateriel, med Hensyn til Klassedeling o. s. v. Og disse Fremskridt er ikke i udpræget Grad sket ved Statsforanstaltninger. Vi har ganske vist i 1899, 1904, 1908 og 1919 faaet Love angaaende vor Folkeskole, hvori der ogsaa er givet visse Regler angaaende Indretningen, men naar der er sket saa store Fremskridt, er det alligevel særligt, fordi der fra Befolkningens Side, fra Kommunernes, Kommunalbestyrelsernes Side er vist overordentlig stor Æffervillighed, og jeg for min Del er ikke bange for fremdeles — men det vedrører ikke dette Lovforslag — ligesom hidtil at lægge Afgørelsen af disse Spørgsmaal i Kommunernes Hænder, saa vor Skole bliver ved som hidtil at være en Kommuneskole, en kommunestyret Skole, og ikke i højere Grad bliver en Statsskole.

Men det afgørende for Skolen er det, jeg vil kalde dens indre Side, Skolens indre Liv, den Personlighed, som staar i Skolen — det er det vigtigste, og jeg kan føje een Ting til: det Forhold til Hjemmene, til

Forældrene, hvorunder Skolens Arbejde gøres, thi det nytter ikke noget, at det offentlige paatager sig store Bekostninger, hvis derved Skolen — og det er vel nok i nogen Maade sket med vor Folkeskole — kommer mere og mere ud af Forbindelsen med Hjemmene, og naar det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen sagde, at selv om vi gav Hundredtusind ud, vilde vi faa det mangefold tilbage, er jeg ikke sikker paa, at en Sammenligning mellem de Beløb, der nu anvendes til Skolevæsenet, og det, der blev anvendt for en Menneskealder siden, vil vise, at Resultaterne har holdt Trit med Bekostningerne, saa man, om jeg saa maa sige, har faaet Valuta for sine Penge; det er jeg ikke sikker paa, eller rettere sagt, jeg er sikker paa, at det ikke er Tilfældet, og det skal vi ogsaa tage i Betragtning under vort Skolelovgivningsarbejde, at Skolens Forhold ordnes paa en saadan Maade, at vi virkelig faar et Udbytte, der svarer til det, vi ofrer.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen udtalte, at Læreren, den rigtige Lærer, skulde være en Kunstner. Jeg er ikke tilbøjelig til at bruge saa højt, saa poetisk et Udtryk; jeg vil holde mig nærmere ved Jorden, men jeg er vistnok enig med det ærede Medlem i Realiteten. Jeg mener, at det afgørende er, om de, der kommer til at virke i vor Skole som Lærere, er, om jeg saa maa sige, født til Lærergerningen. At være født til sin Gerning har meget mere Betydning paa dette Omraade end i andre offentlige Virksomheder i vort Land. Det er en Hovedbetingelse, at Lærerne af Naturen har det rette Haandelag, at de har Lyst til Gerningen, men hvis de har det og saa faar den Uddannelse, som er nødvendig, og saa god som man kan give dem, saa kan Lærergerningen blive en lykkelig og en betydningsfuld Gerning, deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen; men hvis der kommer Mennesker ind i denne Gerning, som ikke har Haandelaget, som ikke har naaet det kunstneriske, som det ærede Medlem talte om, kan Lærergerningen blive en pinagtig Gerning. Men der er mange andre Ting, der spiller en Rolle, naar der er Tale om Læreruddannelsen. Der er Kundskaber, Fagdannelse, Vejledning i Metoder. Der er mange, der er saa uendelig bange for al Talen om Metode; det kan jeg ikke forstaa; naar man paa en forstandig Maade vejleder de unge i den Maade, de skal tage de forskellige Fag paa, saa maa det jo være lige saa værdifuldt, som naar Talen